

Miljø- og
Fødevareministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 9. april 2019

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1 til L 192, forslag til dyrevelfærdslov, stillet 1. april 2019 efter ønske fra Rasmus Helveg Petersen (RV).

Spørgsmål nr. 1

”Vil ministeren dele lovforslaget i to, således at der kommer en klar skelnen mellem hensynet til det dyreetiske og det dyrevelfærdsmæssige, og såfremt det ikke er tilfældet, hvad er så baggrunden herfor?”

Svar

Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt at opdele lovforslaget således, at der sondres mellem, hvornår der er tale om henholdsvis dyreetiske hensyn og dyrevelfærdsmæssige hensyn. Dette skyldes, at der kan være tale om hensyn, som både rummer dyrevelfærdsmæssige og dyreetiske aspekter.

Det er ikke nyt, at lovgivningen på dyrevelfærdsområdet omfatter dyreetiske hensyn, men det nye er, at det foreslås nævnt eksplicit i loven. I dag forholder det sig således, at der både er regler i den gældende dyreværnslov, som i større eller mindre grad relaterer sig til dyreetiske forhold, samt i særlovgivningen. F.eks. er reglerne om forbud mod dyresex i dag reguleret i den gældende dyreværnslov, hvor der også er fastsat regler om nedsættelse af Det Dyreetiske Råd. Derimod er forbud mod markedsføring m.v. samt indførsel og udførsel af skind og skindprodukter fra hunde og katte reguleret i en særskilt lov.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en forenkling af lovgivningsstrukturen på dyrevelfærdsområdet. Lovforslaget er en rammelov for langt størstedelen af dyrevelfærdslovgivningen med det formål både at kunne varetage dyrevelfærdsmæssige og dyreetiske hensyn.

Jakob Ellemann-Jensen

/

Per Henriksen